

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkézdve nényben részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyitól tér sora 40 fillér.

KÖZÉRTÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
áruháza részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,
hova egy a lap szemléi részét illető
közlemények, mint az előfi-
zetések és hirdetések bér-
mentesen küldendők

Kéziratok nem adatkak vissza.

Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani az 1900. évre, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 kor., félfévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek”-et 10 koronáért kapják.

Hazai iparunk fejlesztése és pártolása.

(T. B.) Polgármesterünk jubileumán, mikor már vége volt a hivatalos és félhivatalos megtiszteléseknek, egy tisztnak rákerült a sor a magyar iparosokra s a hazai ipar pártolására. Ennek pedig a lett az eredménye, hogy a hazai iparról egy pár óráig folyt az eszmecsere „inter pocula”. Azt állítottam ugyanis, hogy mi — mivel a törvény így rendel — megtartjuk a közgazdasági közösséget Ausztriával, de ha egyszer a politikai tuizások odaát felülkerekednek és Ausztriának nem kell a mi barátságunk, bizony függetlenek fogunk lenni ipar- és kereskedelmi ügyekben, akár tetszik, akár nem. Hogyan és mikor lesz ez így, az más kérdés; de ime az 1899. év tanulságai is azt mutatják, hogy jó lesz nekünk résen és készen állani. Ámde, hogy a résen állásnak biztos, jó eredménye is legyen, ahhoz erős ipar- és kereskedelmi osztályra van szükség, mely ne csak divatos szeszélyből, mondva csinált hazafias felbuzdulásból, hanem azért érdemelje ki a nagyközönség állandó pártolását, mert jó hazai gyártmányt versenyképes áron és izléses formában tud előállítani.

Most is, dacára a kétségtelen fejlődésnek, bizony nem független még a mi iparos-osztályunk; kivétel itt is van, hála Istennek, nem is egy-kettő. De nem független a mi fogyasztó és termelő közönségünk sem, itt is megadom a tiszteletet a kevés kivételnek. Ha külön beszélnek az iparossal és külön a nagyérdemű közönséggel, egész circulus vitiosusba jutok. Az iparos a jómódu fogyasztó közönséget okolja, mely keveset vagy éppen nem vásárol tőle hanem Bécsből, Budapestről hozatja szükségletét. A t. közönség pedig azt állítja: „Hiszen vásárolnék szivesen itthon, de először is nem kapom meg, ami kell; ha pedig megrendelem, rendszeresen későn kapom meg, és akkor is a legtöbb esetben nincsen izléses formája, jó anyaga s mégis sokszor drágábban fizetem meg, mint ha Bécsből hozatom. Már pedig én is nehezen szerezem meg pénzemet s ezért mégis csak szivesebben vásárolok ott, ahol olcsóbbat, csinosabbat és legalább is oly jót kapok, mint itthon.” A gyárosok és iparosok nagy része a külön vámterületet kívánja, a fogyasztók nagyobb száma pedig — egyéni szempontból — megszüntetne talán minden vámronpót, csak hogy kevesebb pénzzel jobbat és szebbet vásárolhasson.

Bevallom, magam is úgy találtam, hogy iparcik-keink legnagyobb része drágább, mint pl. Münchenben, Nürnbergben; amit ott márkával fizettem, azt Bécsben, Budapesten forinttal árulják; talán csak a cipők, egyes bőrárúk, vászonneműek egyenlő árúak a miénkkel. Drágák aránylag nálunk, földmivelő országban, az élelmi cikkek is, drága a lakbér, drágán és nem éppen jól lehet építeni s bizony igazuk van a közepes jövedelmű külföldieknek, ha szépséges hazánk látogatására hívó szavunkra azt válaszolják, hogy oly drága itt minden, hogy ámbár nagyon szeretnék látni, ismerni népünket és viszonyainkat, de nálunk csak gazdag ember utazhat kedvtőlésből, szegényebb ember inkább Páris és Németország hasonlólatlanul olcsóbb nagy városait keresi fel.

Fel kell virágoztatnunk minden alkalmas módon a hazai ipart, különösen azon ágaiiban, melyekből rendkívül nagy a behozatalunk Ausztriából. Ilyen a ruházati ipar, melynek gyártmányait ott látjuk minden szabó-műhelyben; ilyen a szövőipar, mely már a közép körében is ki kezdi szorítani a tartós, jó házi szőtteket. Ilyen a bútorigar; hiszen alig van ház, ahol ne bécsi, vagy bécsi eredetű budapesti pohárszék, szekrény, ágy, salon-berendezés ne lenne, holott mi erdők közelében élünk, ahonnan jutányosabban kellene

beszerezni a bútornyagokat és pl. itt Nagy-Enyeden is van egy pár olyan mesterünk, ki izléssel tud dolgozni. Ilyen a timár ipar és a fazekas mesterség is, melyek régebben éppen híresek voltak.

És hangsúlyozom, pártolni, emelni, fejleszteni kell a hazai ipart a közönségnek is, az iparosnak is. Amit megkaphatunk itthon, ha jó, csak azt vásároljuk. A kereskedő s a szabó ne rendeljen csak angol, francia, brünni szövetet, hanem tartson legalább is annyi hazait, — én persze azt szeretném, hogy csakis ezt rendeljen — és mert a közönség az izléses, csinos szabású öltönyt szereti, jó volna pl. a fogarasi szabók példáját követni, kik a jó szabás nem éppen könnyű művészetnek elcsajátítása végett 3 hónapig tartották maguk között a legjobb szabásmestert. Ugyancsak nem ártana ez a cipészeknek is, mert nem csak annak a pár jó izlésű s jól szabó cipésznek hanem valamennyinek kell élni. Asztalosaink is egyes üdhetnek szövetkezteté; famunkáló gépeket, hajtó erőt szolgáltató kis motorokat stb. szerezzve, jobb, pontosabb és olcsóbb munkát volna képesek előállítani.

Tömöríteni, egyesíteni kell iparágunkat, így jobban működhetik a szövetkezet. Fejleszteni kell a szakképzettséget s ne csináljanak rusz vicezeket, hogy csak professzornak kell tudni s csak a diáknak kell tanulni. Kell bizony az iparosnak, kereskedőnek is, még pedig meglehetősen sokat és átlagosan, aki pályáján haladni, fejlődni akar, nemcsak azért, hogy egyszerűen megéljen, hanem azért is, hogy általában emelje a hazai iparos- és a kereskedő-osztályt. Még az sem lehet melegség, hogy kis városban levő iparos és kereskedő kevesebb tudással is bír, hiszen ismeretes, hogy kiválóbb iparosainknak a mai kiterjedt hírlap iradalom révén s az üzleti összeköttetés, vásárok, kiállítások stb. útján gyorsan terjed hire, neve s így üzleti köre is.

Nem folytatom tovább, hiszen e téren ezer a mondani és tenni való. De egyet nem tudok elégszer ismételni, azt t. i., hogy a hazai ipar fejlesztése végett tegye meg minden iparos, minden kereskedő a magáét. Kutassa fel mindenik, mit és hol találhat fel a legjobb minőségben a hazában s csak azt dolgozza fel s csak azt árulja első sorban. Együttal azonban hozzá minden módon a közönség tudtára, hogy miféle hazai árukat találhat megfelelő jutányos áron. Én felteszem a mi hazafias közönségünkön, hogy nemcsak ajkán hordja a hazai ipar-pártolást, hanem tetteleg is buzditani, pártolni fogja jóra való iparosainkat, kik azután szorgalommal, takarékossgal gyűjtött tőkével lassanként elfoglalva az idegen gyártmányok elől a tért, csakugyan függetlenné tehetik a hazai ipar legnagyobb részét idegen befolyásoktól. Egyesüljön tehát a végül a közönség, az iparos s a kereskedő ezeltudatosan, okosan; támogassa mindenik egymást legjobb tehetsége szerint. Hiszen, ha képesek voltak magyar iparosaink a szabadságharc legjobb katonái lenni, miért ne lehetnének a békés munkásság legjobb harcosai is, ha azt a haza érdeke kívánja! Csak gyorsan, kezdjük meg a munkát.

Kovács Gyula jubileuma.

— Saját tudósítónktól. —

Mint mult számunkban röviden jelezttük, székelykereszturi Kovács Gyulának, városunk polgármesterének, a közügyek terén és különösen Nagy-Enyed város közéletében eredményos és áldásos működésének 25 éves évfordulóját mult hó 30-án — szombaton — ünnepelte meg Nagy-Enyed város közönsége. Mi a magunk részéről a jubileum napján kellően méltattuk Kovács Gyula érdemeit, e sorokban pedig a minden tekintetben fényesen sikerült ünnepélyek hű krónikásai ohajtuk lenni.

Mivel Kovács Gyula ép december 30-án töltötte be működésének 25 éves évfordulóját, e napot szemelte ki a város halás közönsége, hogy őt megünnepelje. Tiszteletére a képviselő közgyűlést tartott, serennaddal tisztelte meg és este fényes bankettet

rendezett, melyen az általános tisztelt és szeretett polgármestert számos fényes ovációkban részesítették.

A közgyűlés déli 11 órakor folyt le a városháza közgyűlési termében; a millenáris közgyűlést kivéve, talán soha sem látott a város oly diszes közönséget közgyűlésén, mint ez alkalomból. Az ünnepi ruhában levő képviselőkön kívül — kik teljes számban jelentek meg — ott volt a közgyűlésen a város egész közönsége, összes előkelőségeink és polgáraink. A hatóságok, testületek, egyesületek és bíróságok kívül ott láttuk a fényes hallgatóság soraiban honvéd tisztjeinket és a csendőrség tisztikarát; eljött ez alkalomból és részt vett a közgyűlésen dr. Bartók György erdélyi ev. ref. püspök is, polgármesterünk rokonai közül Szabó Sámuel nyug. tanár és Kovács János tanár, a polgármester testvéröccse; emelte a közgyűlés külső fényét a megjelent szép számú hölgyközönség is, mely élénk érdeklődéssel figyelte a szép és előtte szokatlan látványt.

Dr. Jeney Elek városi tisztí ügyész, a közgyűlés elnöke, pont 11 órakor adta meg a jelt a közgyűlés kezdetére. A képviselőtestület tagjai elhelyezkedtek a nagy zöld asztal körül, az elnök jobboldalán Zeyk Dániel főispán, képviselőtestületi tag, baloldalán dr. Bartók György erdélyi ev. ref. püspök foglaltak helyet, és miután megtörtént az elhelyezkedés, dr. Jeney Elek elnök igen ügyes és szép beszéddel indokoltván a közgyűlés összehívásának célját és okát, és a közgyűlés tartamára életünk mozzanatainak legnagyobb részét a közgyűlésre meghívja és mikor ez megjelent, a közgyűlés percekig tartó zörgéssel és tapsal fogadja őt. Kovács Gyula polgármester elfoglalva az elnök mellett részére külön fentartott diszhelyet, Jeney Elek elnök Török Bertalan orsz. képviselő, képviselőtestületi tagot hívja fel indítványára előterjesztésére.

Török Bertalan a következő szép beszéddel okolja meg indítványát:

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Amint évről évre egymásután sűrűn leperegnek kertünk fainak virágai és levelei s a régi lombot lassanként elfedi szemünk elől az új, hogy arra ismét az enyészet boruljon, úgy enyészik el a feledés homályába köz- és társadalmi életünk mozzanatainak legnagyobb része. És amint tavasszal az avarból kiemelkedő ékes virág-csoport láttára nem kutatjuk, hogy a mult évek virág-szirmaiból, vagy leveleiből nyeri-e színének pompáját, illata edességét, — éppen úgy nagyon gyakran vagyunk hajlandók csak a jelennek élve, a mult idők társadalmának nagy munkáját, az egykori közélet jeleinek lelkes fardozásait nem méltatva, feledésnek engedni.

A mult év zárhatárán állva önkénytelenül is elnémbe tolnunk e gondolatok, melyek még élénkebbé válnak ma, midőn egy derék férfit ünnepelve, városunk közéletének vele egybe forrt 25 éves korszakát zárhatjuk le.

És amint kutatom e korszak emlékeit, melyek össze vannak forrva városunk képviselőtagjai legnagyobb részének lelki érzelmeivel s amint fölmerül szemem előtt a mult folyton feljúló reményeivel, soha nem lankadó törekvéseivel, örömeivel és fájdalomával; amint összehasonlítom városunk 25 év előtti külső képét a jelenlét és látom pusztá helyeken épülni e diszes városházát, a leány-iskolát, a sétateret; látom rendezve az utcákat és rumba dől falak helyén lakályos épületek sorait; amint köröskörül gyarapodva látom városunk szép birtoktesteit; amint összemérem leányoktatásunk közgazdasági intézményeink állapotát a multtal: akkor tisztelettel fordulok ahhoz a férfinak, ki szíve teljes melegével, teltsége minden erejével szemem előtt csak egy kötelességet tartott,

lelkében csak egy érzeményt táplált: az örök há-
lát közönyünk — városunk iránt, mely magához
emelte, fiává fogadta.

Nemcsak városunk jegyzőkönyveinek levelei, ha-
nem az élő és működő intézmények és mi, e város
képviselőinek legnagyobb része, kik vele együtt
részt vettünk a nagy, nemesnek, jónak munká-
jában, bizonyítjuk, hogy e férfi halála nem pusztá-
légben elhaló sohaj, hanem élő, elevenítő érzet volt,
mely városunk közjává kitartó küzdelemre, lelkes
tevékenységre buzdította.

Mi sem lehet tehát természetesebb, mint hogy ün-
nepül tekintünk azon nap 25-ik évfordulóját, melyen
te, tisztelt barátunk, városunk érdemekben gazdag
polgármestere, a város szolgálatába léptél szivednek,
elmédnek legjobb erejével.

Fogadd e képviselő-testület nevében elismerésünk,
köszönetünk kifejezését lelkes, odaadó munkásságod-
ért és azon ohajunkat, hogy a Mindenható buzgó tö-
rekvéseidet évek hosszú során át nemzetünk, váro-
sunk közjává a kívánt sikerrel áldja meg!

A végül pedig, hogy e mai nap ünnepélyes érzel-
meinek nyoma maradjon, arra kérem a t. Közgylü-
lést, hogy az előkészítő értekezlet által megállapított
határozati javaslatot, melyet a t. főjegyző ur fog,
előterjeszteni, meghallgatni és elfogadni méltóztatásék.

Balogh Ferencz városi főjegyző felolvassa erre
a következő indítványt:

„Városunk képviselő testülete méltányolva
azon kiváló érdemeket, melyeket székely-
kereszturi Kovács Gyula polgármester aa. Nagy-
Enyed város anyag és szellemi erejének fej-
lesztése körül, huszonöt évre terjedő idő alatt,
lankadatlan, buzgó szolgálataival szerzett, ki-
mondja, hogy

1. teljes elismerését és kiváló köszönetét fe-
jezi ki polgármester aanak lelkes, közhasznu,
eredményekben gazdag munkálkodásáért;

2. elhatározza, hogy polgármester aanak
Gyárfás Jenő festőművész által festett, a vá-
rosi képviselő, tisztviselők s polgárság tagjai-
nak közadakozásából megszerzett arcképét a
negyed évszáz alatti kiváló sikerű munkássá-
gára és jeles szolgálataira való emlékeztetésül
a közigyelési nagytérben helyezi el.“

Erre Csató János kir. tanácsos, alispán jelentke-
zett szólásra. Ő részint mint Alsófehér vármegye al-
ispánja, részint mint Nagy-Enyed város képviselőinek
tagja szól az indítványhoz; szintén 25 éves működése
alatt figyelemmel kísérte Nagy-Enyed város életét, fej-
lődését, a polgármester működését, és midőn örömmel
említi fel a polgármesternek a város érdekében hosszú
éveken át kifejtett működését, elismerését fejezi ki
vele szemben és örömmel járul az indítványhoz és azt
elfogadja.

Az eljenzéssel fogadott beszéd után Lázár István
Bethlen-főtanodai tanár, képviselői tag szólott a kö-
vetkezőképen:

Tisztelt Közgylülés!

Előttem szóló tisztelt tagtársaim részletesen méltá-
nyolták azon érdemeket, melyeket Kovács Gyula
polgármester ur 25 éves hivataloskodása alatt szer-
zett; s egyszersmind pártolták az ő érdemeinek el-
ismerése és megörökítése végett beterjesztett javasla-
tot. Engedjék meg nekem, hogy az általános és lelkes
tetszésből, mely szavaira visszahangzott, levonjam a kö-
vetkeztetést. Az ünnepelt képe im itt van
előttünk; adjuk át városi polgárságunk
kegyeletének s az örökké tartó jó emlé-
kezetnek. (A képről lehull a takaró lepel.) A mű-
vész keze remekelt, midőn az ünnepelt hű képmását
megkésztette. Azt a hűséget ugyan nem tudta kife-
jezni rajta, melylyel ő ezen város ügyeit szolgálta;
nem tudta kifejezni azon gondokat, melyek e szolgál-
lat folyamán homlokára barázdákat véstek; sem az
erős akaratot, mely csüggedni sohasem tudott a ha-
ladás munkáiban. Nem tudta kifejezni a bölcseséget,
mely az ő szavaiban a képviselőtestület tanácskozá-
sait vezette s a közjóra irányította. Hiszen változat-
lan nyugalom ömlik el vonásain. De csak jó világi-
tás kell, csak egy kis napsugár kell; a szeretet fé-
nyében mosolygóvá, beszedessé, lekessé változik. És
a kép aztán hallgatagon is beszélni fog nekünk és
utódainknak ebben a teremben, mely huszonöt éven
keresztül volt állandó és legilletékesebb tanuja az
ő okos tanácsainak és lelkes akcióinak. Beszél ezen
városnak, termékeny földjének, viruló mezőinek, illa-
tos erdőinek, szomorú emlékeinek és biztató jövőjé-
nek szeretetéről; hogy szeressük a szülőföldért, az
otthonért, s amelyet nyújtani fog, a majdani pihe-
nésért; szeressük benne messze vidék magyarságának

erős centrumát. Beszélni fog arról, hogy itt minden
használható erőt egyesíteni, minden kicsinyes szem-
pontot, erőmegosztást szorgosan kerülni kell; s mi-
dőn e terembe lépünk, az egyéniségnek és minden
indulatnak fel kell ölvadnia a közügy szeretében
Gyűlöljek bár, mint a hogyan tűz gyűlöli a vizet;
ha a közjó kívánja, hogy megbocsássak, megbocsáj-
tok. És szeressek bár, mint a virág a harmatot, ha
a közjó itt azt kívánja tőlem, hogy feledjek, feledni
fogok. Inteni fog arra, hogy az erőgyűjtés biztos
alappjáról, melyen egyedül nőhet igazi fejlődés, soha
el ne távozzunk; hogy a közügyben, melyet nem
szabad úgy kockáztatni, mint a magunkét, mindig
csak egyet lépünk előre, azt is óvatosan inkább,
mint bátran; így aztán nem kell majd visszafelé
lépni egyet sem. Beszélni fog arról, hogy az élet
tud jutalmat és örömet is osztogatni az érdemesnek;
hogy ebben a komoly és nehéz munkára épített te-
remben volt olyan alkalom is, midőn a meghatott-
ságnak, az ünnepi hángulatnak melegeben szép virá-
gok, negyedszázados munkával kiérdemelt hála
szép virágai teremtek. Amelyeknek levelei lehullanak
ugyan; de illatuk felszáll a magasba áldozatképpen,
imádságképpen. És hirdetni fogja ez a kép mes-
szire hallatszól hangjól ezen polgárság dicsőségét;
hogy a Maros partján s az Órhegy aljában olyan
polgárság él, mely munkatársának és vezérének örök
emléket állított huszonöt éves buzgó fáradozásáért.
Kedves ünnepeltünk! Gondolj büszkeséggel ezen pol-
gárság vonalmára és kegyeletére, melynél szebb
jutalmat nem tudna adni neked semmiféle földi ha-
talmasság. Légy büszké és boldog ezen kitüntetés
birtokában; s élvezd azt még hosszú időn keresztül
jó erőben és egészségben.

Lázár beszéde alatt hullott le a lepel a polgár-
mester képéről, melyet Gyárfás Jenő festőművészünk
festett és amely kitünően adja vissza polgármesterünk
képmását. A kép a közigyelési terem baloldalán Sán-
dor Elek néhai polgármesterünk képével egyetem-
ben a közigyelési terem külső díszét lesz hivatva nagy-
ban emelni.

Lázár után Szilágyi Farkas ev. ref. lelkész, a
képviselő — mondhatni — legrégebb tagja szólott fel. Ő
szintén elismeréssel adózik polgármesterünk iránt és
méltányolva érdemeit, örömmel járul az indítványhoz.
Czirner József a polgárság nevében fejezi ki elis-
merését Kovács Gyula iránt; figyelemmel kísérte
hosszas működését, méltányolja a polgárság érdekében
kifejtett hasznos munkásságát.

Most Kovács Gyula állott fel. Meghatottan kö-
szöni meg a képviselőtestületnek, a város polgársá-
gának iránta tanúsított jóindulatát; a mai nap esemé-
nyében fényesen megjutalmazva találja szerény műkö-
dését; ha valamit tehetett városa érdekében, azt szíve-
sen tette, mert egész életében a munkában találta és lel-
tő örömet; olyan képviselőtestület támogatása mellett pedig
— mint amilyen mindig volt a nagyenyedi — dolgozni,
fáradni, munkálkodni mindig élvezet, gyönyör volt.
Ujlag is köszöni a megemlékezést és kéri a további
szives támogatást. Hatalmas eljenzés kísérte a polgár-
mester beszédét és még soká, miután befejezte fényes,
igen szép beszédét, zugott az eljenzés és töltötte be a
tetszés moraja a tágas, zsúfolt termet.

Amily ügyesen, talpraesetten és szakavatottan vezette
dr. Jeney Elek a közigyelést, ép oly csinos, szép
beszédben zárta is be azt, és méltán kiérdemelte a
zajos eljenzeket, melyek őt elnöki működéséért hono-
rálták.

Közigyelés után Kovács Gyula polgármester az
üdvözlő küldöttségeket fogadta és minden egyes kül-
döttségnek ekesenszólóan, ügyesen köszönte meg figyel-
mét. Az egyházak küldöttségeit Gáspár János
(ev. ref.), Deli Ödön (róm. kath.) és Weinrich
Frigyes (luth.), az iskolák gondnokságait és iskola-
székét Gáspár János, az állami tisztviselők küldöt-
tségét Reinbold Olivér kir. tanácsos, pénzügy-
igazgató, a katonaság és csendőrség küldöttségét Csaj-
kovszky honvéd százados, a képviselőtestület dr. Jeney
Elek tiszti ügyész, a Kisebítő takarékpénztár, Laka-
tosáru-gyár és a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papir-
árnyár r.-t. küldöttségét dr. Magyar Károly, a
tűzoltók küldöttségét Horváth Miklós tűzoltó fő-
parancsnok, az ipartestületek küldöttségét Winkler
János vezették a polgármester elé és üdvözölték őt.
Külön fejezte ki szerencsekívánatait dr. Bartók
György püspök és még számosan.

A képviselőtestület, a városi tanács és városi tiszt-
viselőkar tisztelgése alkalmából igen szép, nehéz ezüst
asztaldísz ajándékot nyújtott át a polgármesternek.

A serenad.

Az est leszálltával zuhogó eső riasztotta meg a tiszt-
gelgők azon nagy tömegét, mely a tűzoltó zenekar
által tervezett serenadot ohajította megjelenésével im-
pozansabbá tenni. Az égiek is szövetkeztek azonban az

ünneplőkkel, az eső elállott és 7 óra tájban impozans
lampionos menét indult meg a városháza elől és a
Halász karmester jóvoltából most már igazán jól
szervezett tűzoltó zenekar harsogó zenéje mellett vonult
az ünnepelt polgármester lakása elé zajosan éljenzé-
vén az ablakban megjelenő jubilánst. A zenekar egy
nehány darab igen szép előadása után vonult el s vele
együtt oszlott az ünneplők folyton éljenző tömege is

A bankett.

A régi városház nagy termében diszesen felferített
fehér asztalok mellett találkozott ismét a tisztelgők
és ünneplők nagy serege, mely banketten Zeyk Dániel
főispánnal élén képviselve volt az intelligentia teljes
számában és a polgárság színe java s melyen a követ-
kező gazdag és izletes menü szerepelt: Hal tartár mártá-
ssal. Malacz pecsenye. Páncó. Vegyes majorságsült.
Sajt. Alma. Fekete kávé. Különbféle borok, savanyúvizek.
Mig a nagy, 160 főre menő társaság, az asztalfőn a
jubilánssal, zsbongva fogyasztotta a kitünő menüt,
addig a karzaton felváltva játszott egy cigány zene-
kar és a város polgáraitól alakult tűzoltó zenekar,
mely ez uton is ki akarta fejezni a polgárság hódol-
latát, ragaszkodását szeretett polgármestere iránt és
minden külön rendelet nélkül, saját ösztönét követve
jelent meg, igen szépen eljátszott darabokkal emelve
az est különben is kitünő hangulatát.

E közben Zeyk Dániel főispán megnyitotta a tősz-
tok sorát az Első Magyar Emberre mondott hódolat-
teljes és hazafias pohárköszöntőjével, mely után egy-
mást követte a többi, kivétel nélkül hazafias szellem-
ben tartott tősz. A többek közül a következőket je-
gyeztük fel: a jubilánssra Zeyk Dániel, Csató János,
Miksa Elek, Reinbold Olivér, Csajkovszky Jenő,
Deli Ödön, Balint János, a jubilánss nejeire Szilágyi
Farkas, a jubilánss családjára Reinbold Olivér, a városi
képviselő testületre Kovács Gyula, Zeyk Dániel főispánra
Jancsó Sándor, Csató János alispánra Deli Ödön, a lelke-
szekre Dr. Jeney Elek, vármegyére és megyei
tisztikarra Deli Ödön, állami hivatalnokokra Nagy Lajos,
katonaságra Fogarasi Albert, tanítástestületekre Gáspár
János, városi tanácsra Miksa Elek, a nagyenyedi nőkre
Miksa Elek, a városi polgárságra Török Bertalan,
Török Bertalanra Jancsó Sándor és Kovács Gyula stb.

Időközben Balogh Ferencz a város érdemes főjegyző-
je felolvasta a napközben az ünnepelthez érkezett
üdvözlő leveleket és táviratokat. Levélben emlékeztek
meg a jelentős és szép napról Kovács Albert Budapestről,
Dr. Kovács Balint Battaszékről, Dr. Csáki rendfőnök
Szegedről, Novák Ferencz Gyulafehérvárról, Szócs József
Vizaknáról, Böör Áron Nagy-Enyedről, Szegény tanulókat se-
gélyező egyesület Nagy-Enyedről, Nagy Lajos Nagy-
Enyedről, Glück Mór Alvinczről. Táviratilag üdvözöltek
a jubilánst Bucsi József műszaki tanácsos Kolozsvárról,
Haubert Kamilló őrnagy Temesvárról, Werner Gyula és
Szócs Pál képviselők Budapestről, Simonffy Alajos főszolgabíró
Balászfalváról, Szántó és Gödry Nagy-Szebenből,
Solymossy Elek Budapestről.

Az illustris társaság a legvidámabb hangulatban
töltötte az estvét, melynek folyamán a jubilánss szünet-
len ünnepeltetés tárgya volt és éjfel elmúlt, mire a
társaság oszladozni kezdett. A jó kedélyt fokozta a
kitünő és gazdag menü is, melynek során Harmath János
vendéglős megmutatta, hogy Nagy-Enyeden is lehet mérsékelt
áron igen jó étellekkel, italokkal, pontos felszolgálással,
kifogástalan bankettet rendezni!

És ezzel véget érte a minden tekintetben oly fénye-
sen sikerült nap. Hézagossá válna tudósításunk, ha mi
magunk is e helyen nem fejeznénk ki Kovács Gyula
polgármesternek, lapunk barátja és támogatójának
őszinte szerencsekívánatainkat azon ohajjal, hogy 25
év múlva ugyancs lap tudósítsa olvasóit Kovács Gyula
polgármesterünk 50 éves jubileumáról. Adja Isten.

Levelezés.

Abrudbánya, 1899. decz. 27.

Abrudbányán, ahol egészségtelen társadalmi visz-
nyok miatt semmiféle egyesület vagy intézmény a tár-
sadalom és a közjó javára áldásos tevékenységet nem
fejthet ki, csodálatra méltó jelenség, hogy a „Sze-
gény gyermekeket felruházó egyesület“, mely a legnemesebb cél-
t, a társadalom nyomorának enyhí-
tését tűzte ki maga elé, évek során át zajlatlanul mu-
kálkodik és munkálkodásának eredményéről évenként
karácsony napján a közönséget meglepően számol be.
Ezen egyesület, melynek nemes mottója az örök em-
berszeretet gyakorlása, szívós életét minden esetre ve-

zetőjének köszönheti; Boér Béláné szül. Pálffy Ida, mint ezen egyesület elnöknője, a jótékonyág terén kifejtett fáradhatlan buzgó munkálkodásával régen elismert érdemeket szerzett, neve az áll. iskola annuálicsiben régen meg van örökítve.

Ő, akiben hatalmas erővel megnyilatkozott annak szent szüksége, hogy jót tegyen, nem öntönjenezésből s legkevésbé az élvezett jótéteményekből kifolyó hálaból tesz jót, hanem azért, mert szereti az embereket egyes-egyedül azért, mert emberek; a saját szeretetét ő a mások szeretetéhez méri. Az a gyöngéd, fenkölt és sok ember előtt szokatlan lelki állapota nevezett úrnőnek magyarázza meg azt, hogy ő jobban szereti embertársait, mint önmagát. Ez persze kivételes érzése egy nemes szívnek, olyan, mely az érzelem terén arra a magaslatra emelkedett, melyre a gondolatok terén a lángész. Mások boldogságában lelki föl a magát, ez az ő ábrándja.

Őt nem a góg, hiúság és legkevésbé a hálaszavak szöjtik a szeretet művéhez, hanem a sok szegény gyermeknek a hidegtől didergő sohaja és panasza. Aki emberszeretetet gyakorol, az ne is várjon jutalmat, mert az emberszeretet már magában véve is elég nagy jutalom.

Ez a kicsiny és egyszerű, de nagy eszme szolgálatában álló egyesület nem csak emberbaráti, de tanügyi szempontból is fontos szerepet teljesít. Mindnyájan tudjuk, hogy nagy azon gyermekek száma, kik téli ruha hiányában, a zord időjárásnak kitéve, meghülés folytán elpusztulnak.

A gyermek pedig az emberiség fennmaradásának záloga, a nemzet legbecesebb vagyona, a családnak öröme, reménye, büszkesége, majd fájdalma, csalódása, nem ritkán szégyene és kínja, de mindig és mindig szerett és féltett, gondnal örzött drága kincse. Ezen kincsnek megmentése céljából áll fenn az örök szeretet nevében ezen egyesület, melynek buzgó elnöknője jól tudja, hogy szerencsétlen az, aki sohasem érezte a nyomorultak sohajának keservét s még szerencsétlenebb, aki nem tanulta meg, mily édes az örömköny melege.

Ez egyesület folyó hó 24-én 13 fiút és 17 leányt látott el meleg téli ruhával és 12 pár csizmát osztott szét az áll. iskola növendékei között. A felruházás az iskola tanácstermében csupán a tanítótestület és a gondnokság jelenlétében, minden hangos ünnepélyességet kerülve folyt le. Ez az igazi humanizmus!

Ugyancsak f. hó 24-én tartatott meg az áll. kisdudóda karácsony-ünnepélye a felügyelő bizottság tagjainak és sok szülőnek jelenlétében. Örömmel hallgattuk a szebbnél-szebb alkalmi versikéket, dalokat, melyek Tabakovitsné Molnár Ilona kisdudóvónó buzgó, odaadásteljes fáradozásának bizonyítékai. Megnyugvással tapasztaltuk, hogy gyermekeink rajongó szeretettel viselkednek az óvodónő irányában s az óvodát oly lelkesedéssel, örömmel látogatják, hogy talán legnagyobb büntetésnek vennék, ha őket oda nem küldenék. Az ünnepély befejeztével 50—60 ft értékű játékszer és egyéb nyálankás osztott szét.

Részünkről sokkal üdvösebbnek tartjuk, ha az óvoda felügyelő bizottsága a karácsony-ünnepélyre különféle czimeken befolyt összeget szegény gyermekek felruházására és nem játékszerre fordítja. Ez utóbbival csak pillanatnyi örömet szerez a gyermeknek, míg a felruházás nemcsak tanügyi, de emberbaráti tekintetből is okadatolható ténykedés.

Nagyobb jótékonytságot gyakorolunk akkor, amidőn 15—20 teljesen szegény gyermeket meleg téli ruhával felruházunk, mint ha az óvoda összes növendékeit csak játékszerrel megajándékozunk.

E hét folyamán még egy ünnepélynek voltunk szemtanúi, mely mindnyájunk lelkében maradandó édes emlékeket hagyott hátra.

A „Szegény gyermekeket felruházó egyesület” ugyanis fölkererte az áll. iskola tanítótestületét, hogy a felruházási költségek javára gyermek-szinielőadást rendezzen. A testület örömmel teljesítvén a kérést, minden szabad idejét az előadás rendezésére fordította, mely f. hó 26-án a „Detonáta” nagytermében eddig nem tapasztalt érdeklődés mellett folyt le. A terem zsúfolásig telt meg a magyar és román társadalom minden rendű és rangú képviselőivel. Az előadás várokozson felül sikerült, minek a közönség is nem egyszer adott kifejezést, tapsaival megjutalmazván a gyermek-díjtanúsokat.

Az ünnepélyt az áll. iskola gyermekkara által Sepeghy Béla tanító vezetése alatt előadott kardal nyitotta meg; ezt követte „A meglepetés” című vígjáték. Ezután következett egy angyalcsoport-élőkép az iskola növendékei által bemutatva. Ez volt a pompás műsornak egyik legsikerültebb részlete. Minden ember arca a boldogságtól ragyogott, látván az ezüsttel át-

szótt fehér patyolat szövetből készült ruhácskákba öltözött angyali arcú kis babákat. Mintha csak a mennyországba szakítottak volna ki egy darabot, oly tündéri látványt nyújtott az angyalszárnyu gyermekcsoport. A hatás rendkívüli volt: a csodálkozás és meglepetés nyoma tükröződött vissza a közönség arcáról. Ugyancsak sok tapsban részesültek „A mumus” című vígjáték gyermek-szereplői is, kik nem egyszer hangos kacagásra is készítették a közönséget. Oly precíz gyermek-szinielőadást ritkán volt alkalmuk látni. Szenzációt keltett a „Falusi életkép” című élőkép is, melynek bemutatói magyar paraszt nemzeti viseletükben kitűnően festettek. A 130 frtot jövedelmező előadást kedélyes táncmulatság követte, mely a hajnali órákig tartott.

Háladatlansággal vádolnók magunkat, ha meg nem emlékezünk ezen előadás tulajdonképeni rendezőiről, u. m. Szilágyi Etelka és Sédér Piroška tanítóknőről, akik fáradságot nem ismerve, napokon keresztül buzgólkodtak s kimondhatlan türelemmel tanították a kicsiny műkedvelőket szerepeik alakítására. Szilágyi Etelkának e téren régen elismert érdemei vannak, s ezen előadás rendezése körül kifejtett tevékenységével csak szaporította érdemeit; de hogy a nem régen kinevezett Sédér Piroška tanító személyében oly kitűnő erőt nyertünk, csak gratulálhatunk annak a testületnek, mely tagjának tisztelheti. Köztudomású ugyanis, hogy a képezdekből kikertült fiatal tanítónők, kilépve a tanítói pályára, kezdetben nehezen tudják felismerni és átérteni pályájuk sokoldalúságát s azt a körülményt, hogy a tanító munkásságának az iskola falain kívül is van folytatása. Sédér Piroška azonban eddigi munkálkodásával bebizonyította, hogy hivatásának tudatában van és azt híven be is tölti.

Zalán.

Vegyes hírek.

— **Bíróági kinevezések.** Ó Felsége 1899. december 26-án Walseeban kelt elhatározásával Vincenti Lajos lovagot a nagyenyedi kir. járásbíró-sághoz járásbíróvá, Preineszberger Géza Balázs-falvi járásbíróági albirót a nagyszebeni, Bördovszky János gyulafehérvári járásbíróági albirót a tordai ügyészséghez alügyészekké kinevezni melőztatott. Megragadjuk az alkalmat, hogy Vincenti Lajosnak kir. járásbíróvá lett, hosszás buzgó szolgálata által méltán kiérdemelt kinevezetése folytán örömlöknek adjunk kifejezést, meg lévén győződve, hogy erélye, buzgalma, tapintata e járásbírósgot az elsők sorába fogja emelni a magyar jogszolgáltatás díszére.

— **Újévi tisztelgések.** Az újév első napján városunk hatóságainak és intézeteinek vezetői és tagjai tisztelgetek a vármegye főispánja előtt, kérve őt, hogy az új év alkalmából szerencsekívánataikat a legmagasabb trón zsámolya elé juttassa, egyben az új év alkalmából szerencsekívánataikat fejezték ki a főispánnak is. A megyebizottság, a vármegye közigazgatási tisztikara, az államépítészeti hivatal, a kir. pénzügyigazgatóság, a kir. járásbírósg, fegyintézet, kir. közjegyzőség, vármegyei kórház, vasuti osztálymérnökség és állomá-főnökség, posta- és táviráda-hivatal, kir. adóhivatal és pénzügyi bizottság nevében Csató János kir. tanácsos, alispán, Nagy-Enyed városa és képviselöte nevében Kovács Gyula polgármester, a Bethlen-főtanoda nevében Nagy Lajos rektor-professor, az állami és községi iskolák nevében Dömök Erzsébet igazgató tolmácsolták a megjelentek szerencsekívánatait. Ugyancsak ez alkalmából a vármegye tisztviselő-kara és Nagy-Enyed város képviselöte Csató János alispánnal is tisztelgett, szerencsekívánatait fejezve ki. — Derek tűzoltóink az új év alkalmából testületileg jelentek meg Horváth Miklós főparancsnokuk előtt, hol a tűzoltó-egyesület szerencsekívánatait Kovács János osztályparancsnok tolmácsolta.

— **Zeyk Dániel** főispán f. hó 3-án, szerdán, névnapja alkalmából igen számosan üdvözölték. A vármegye tisztviselő-karának, Nagy-Enyed város tanácsának és képviselőtestületének őszinte szerencsekívánatait a népszerű és szeretett főispán előtt Csató János kir. tanácsos, alispán tolmácsolta.

— **Áthelyezés.** Végh Ferencz csendőr főhadnagy Udvarhelyről Nagy-Enyedre helyeztetett át.

— **Új jegyző.** A verespataki járáshoz tartozó bucsumi közigazgatásban mult hó 30-án folyt le a közigazgatás. Erős harc után jegyzővé Maxim Emil eddigi segédjegyző választott meg.

— **Petőfi-est.** Szombaton, e hó 6-án, kiválóan élvezetes estének nézünk elébe. Tordai Grail Erzsé, a jelenben élő Petőfi-recitátorok legjobbika fogja nekünk művészetét bemutatni; kétszeresen érdekes lesz az este, mert Tordai Grail Erzsé tulajdonképp a mi művésznőnk, ismerjük őt mindannyian, Nagy-Enyed az ő otthona és innen városunkból

szállt ki a nagy világba, hogy halhatatlan Petőfi örök szépségű költészetét ismertesse, és művésze ki- vitte őt a haza határain tul, az idegen névelt népek közé, azok előtt mutatta be Petőfit, nagy művészetével pedig meghódította legnagyobb költőnknek a művelt Nyugatot; mint a weimari udvari színház tagja különösen Németországban aratja sikereit, reczitálta Petőfit nagy urak, fejedelmek, kiválóan művelt közönség előtt és művésze mindenütt diadalt arat. Ha most haza jó és bemutatja nekünk is művészetét, teszi ezt azért, hogy édes otthona iránt is kifejezze szeretetét, ragaszkodását, mely megérdemli tehát hogy mi is, míg egyrészt művészetét élvezzük, tőmeges részvételünkkel iránta elismerésünket fejezzük ki, egyben járuljunk hozzá fillereinkkel a Petőfi-ház alapjához, mert az est jövedelme e célra lesz fordítva.

Az estély műsora, melyet változatossá és érdekesebbé a dalkör közreműködése tesz, a következő: I. rész. 1. Petőfi-dalok. Előadja a Daloskör. 2. Petőfi önéletrajza, Petőfi jellemrajza, Petőfi költészetének jellemzése, Petőfi természeti képei, Petőfi pszichai képei, Petőfi genre-képei — Petőfi megfelelő költeményeinek elszavalásával feltüntetve. Előadja Tordai Grail Erzsé. 3. Hegedűszó: Erdélyi Lajos. II. rész. 4. Petőfi dalai. Előadja a Daloskör. 5. Petőfi bölcsölete, Petőfi szerelmi dalai, Petőfi nemzeti dalai, Petőfi jóságai — Petőfi megfelelő költeményeinek elszavalásával feltüntetve. Előadja Tordai Grail Erzsé. 6. Dalok. Előadja a Daloskör.

Az estély, mely a Nemzeti Szálloda nagy termében lesz, pont 1/28 órakor kezdődik. Jegyek a szokásos díjakon: körszék 2 korona, zártszék 1 k. 20 fill., állóhely 80 fill., katona- és diákjegy 60 fillér, karzat 40 fillér, Pap János gyógyszerész ur gyógytárában már a mai napon kaphatók.

— **Vak tűzilárma** keltett riadalmat ez év első napján este 6 óra tájt városunkban. A cigányorsz felől vereslett az ég és törtek fel lángoszlopok, a ködös időben még rémesebbnek tünetvén fel az ismeretlen nagyságu veszedelmet. Szerencsére kitűnt, hogy egy magyar-utczai háztulajdonos vaddisznót perzselte-tett, elég meggondolatlanul, az estvi órákat használván fel e célra és ebből keletkezett a vak lárma. Mint értesültünk, a tűzoltó parancsnokság bejelentette az esetet a rendőrségnek s megkereste azt, hogy erélyes intézkedéssel vegye elejét jövőre, nézve az ilyen különleges passióknak, mely képes egy egész város nyugalalmát felzavarni!

— **Műkedvelői előadás.** A tövisi tanító-testület a „Ferencz József Tanítók Háza” alapjának javára 1900. évi január hó 7-én az „Oroszlán” szálloda nagytermében tánczszal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Szinre kerül: „Házassítók.” Vigjáték 3 felvonásban. Irta Berczik Árpád. Rendezők Papp László és Löwe Dezső urak. Személyek: Nagylakyné Klári Lukács Péterné urnó, Laura, unokahuga; Salamon Szidónia k. a. Özv. Elekesné Borcsa Özv. Bartsch Ferenczné urnó, Ambró Endre, törvényszéki ülnök, Virágháti Jenő ur. Dr. Kosta Gábor Vitus Menyhért ur. Teréz, neje, született Nagylaky, Mocsáry Szidónia urnó. Mácsik Náci Jászberényi Róbert ur. Kákáné Fábán Károlyné urnó. Csomóné Biró Ida k. a. Fürdő-vendég * Kaczor, fiatal birtokos Klein Albert ur. Kotyogi, fiatal birtokos Páll Lajos ur. Binczér * Cseléd Nagylakyné Salamon Dinóra k. a. Helyárak: I. hely 1 korona 60 fillér, II. hely 1 korona. Jegyek előre válthatók Páll Lajos ur kereskedésében és este a pénztárnál. Kezdeté este 7 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Nagy-Enyeden az alsó porond-utca 4. szám alatt levő

ház eladó.

Értekezhetni levélileg Dr Feiler Ignác ügyvédnél Brassóban.

2034 1-3

Könyvnyomda. Könyvkötészet.

A NAGYENYEDI

KÖNYVNYOMDA ÉS PAPIRÁRUGYÁR

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállításai tekintetében.

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek**, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelvek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzó, **rajzeszközök**, festékek, esetek, rajztáblák, rajztömbök, torlógummik, szivacsok, **könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtatnak s pontosan teljesítettnek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek”

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához.

Megrendelések elfogadtatnak az üzleti irodában: Főter 38. sz. a.
(Leányiskola épülete.)

Nyomatványraktár. Írószer-kereskedés.

Személyszállító vonatok indulási ideje.

A vonatok indulási ideje közép-európai idő szerint van megállapítva. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.

Kolozsvárról indul:

Budapest felé:

503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	525 sz. vegy. v.	507 sz. szem. v.	501 sz. gyors v.
5 ²³	700	210	6 ¹³	1101

Deés felé:

2 sz. szem. v.	14 sz. vegy. v.
7 ²⁵	4 ³⁸

Brassó felé:

502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.	544 sz. sz. sz. t. v.	506 sz. sz. m. v.	514 sz. szem. v.
6 ¹¹	840	205	8 ⁴⁸	1110

Brassóból indul:

Predeál felé:

516 sz. szem. v.	592 sz. sz. sz. t. v.	502 sz. gyors v.
3 ⁵⁵	1100	219

Budapest felé:

527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.
5 ⁰⁸	245	7 ⁴⁸

K.-Vásárhely felé:

7802 sz. szem. v.	7812 sz. vegy. v.	7804 sz. szem. v.
5 ¹⁹	850	315

Zernest felé:

7711 sz. vegy. v.	7713 sz. vegy. v.
8 ³⁵	300

Nagy-Váradról indul:

Budapest felé

501 sz. gyors v.	503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	545 sz. sz. sz. t. v.	507 sz. szem. v.
2 ³⁸	843	1132	222	1104

Kolozsvár felé:

508 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	524 sz. vegy. v.	506 sz. szem. v.	504 sz. gyors v.
206	218	122	358	714

Csaba felé:

8902 sz. szem. v.	8904 sz. szem. v.	8912 sz. vegy. v.
10 ²⁰	425	730

Gyoma felé:

6212 sz. vegy. v.	6202 sz. szem. v.
5 ⁵⁰	237

Tövisről indul:

Brassó felé:

506 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.
12 ²⁴	837	130

Kolozsvár felé:

513 sz. szem. v.	505 sz. szem. v.	527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.
117	333	155	806

Arad felé:

605 sz. szem. v.	601 sz. gyors v.	607 sz. szem. v.	611 sz. vegy. v.
343	333	200	811

Maros-Ludasról indul:

Besztercze felé:

7112 sz. vegy. v.	7164 sz. sz. sz. t. v.	7170 sz. sz. sz. t. v.
400	910	420